

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud. V. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL ”Privex Prim”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Privex
Prim” împotriva lui Viorel Puiu privind încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de către SRL ”Privex Prim”, casată hotărârea din 04
martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 08 octombrie 2014, SRL „Privex Prim” s-a adresat în instanța de judecată
cu cerere împotriva lui Viorel Puiu, solicitând încasarea sumei de 1 056 425,80 lei
cu titlu de prejudiciu, cauzat întreprinderii în perioada în care acesta deținea funcția
de administrator.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că întreprinderea SRL „Privex
Prim” a fost fondată la 28 mai 2003 de către doi fondatori – Viorel Puiu și Igor
Rusu, ambii deținând cotele de participare egale câte 50 %. Inițial, la fondarea
întreprinderii s-a decis ca administrator să fie numit Viorel Puiu.

Reclamantul a mai menționat că ulterior între fondatori s-a ivit un conflict în
legătură cu administrarea defectuoasă de către administratorul Viorel Puiu a
întreprinderii. SRL „Privex Prim” a început să înregistreze pierderi, iar furnizorii
înaintau reclamații privind achitarea întârziată a serviciilor prestate.

Pârâtul Viorel Puiu în perioada de administrare a întreprinderii nu a convocat
adunarea generală și nu a raportat rezultatele activității întreprinderii, iar
coasociatul Igor Rusu, fiind înlăturat de la administrarea întreprinderii, a fost
nevoit să apeleze la Inspectoratul Fiscal de Stat, furnizori, și instituții financiare

pentru a decide asupra situației nefprofitabile a întreprinderii. În urma unui control fiscal întreprinderea a fost sancționată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

Din motiv că Viorel Puiu administra întreprinderea SRL „Privex Prim” în interes personal și în detrimentul întreprinderii, prejudiciind-o, asociatul Igor Rusu a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată cu cerere privind excluderea lui Viorel Puiu din asociații SRL „Privex Prim”, iar ca măsură de asigurare a acțiunii a fost solicitată admiterea lui Igor Rusu în funcția de al doilea administrator al acestei întreprinderi.

În pofida faptului că, prin încheierea Judecătoriei Economice din 01 martie 2010, Igor Rusu a fost numit în calitate de al doilea administrator, acesta nu a fost admis de către Viorel Puiu la administrarea întreprinderii.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 08 decembrie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012 și decizia Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2012, a fost admisă acțiunea lui Igor Rusu și s-a dispus excluderea lui Viorel Puiu din componența asociațiilor SRL „Privex Prim”.

În baza hotărârii menționate, la 27 decembrie 2012, au fost efectuate modificările în Registrul persoanelor juridice. Astfel, Igor Rusu a devenit unic asociat și administrator al SRL „Privex Prim”, însă Viorel Puiu a refuzat să prezinte actele contabile. În rezultatul sistării activității la baza de producere din str. Zelinschi, 11, mun. Chișinău și transmiterii ilegale a activelor întreprinderii către SRL „Austerus” administrată de Viorel Puiu, SRL „Privex Prim” a rămas fără acte contabile și careva active, fapt ce l-a determinat pe Igor Rusu să se adreseze în judecată cu acțiune de revendicare a bunurilor și actelor contabile.

Drept urmare a restabilirii datelor Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a depistat, că în perioada când Viorel Puiu a exercitat funcția de administrator al SRL „Privex Prim” acesta intenționat nu a prezentat dările de seamă privind TVA pentru perioada activității întreprinderii, începând cu lunile iunie - iulie 2012, iar după ce hotărârea instanței de excludere a lui Viorel Puiu din asociații a devenit definitivă și executorie, ultimul, deținând ștampila întreprinderii, urmărind scopul cauzării prejudiciului, a transmis activele SRL „Privex Prim” întreprinderii SRL „Austerus”, a încetat să completeze și să prezinte rapoarte financiare, declarații privind TVA și alte impozite, cu toate că, aflându-se în funcția de administrator din anul 2003 și neexecutând încheierea instanței judecătorești din 01 martie 2010 privind admiterea lui Igor Rusu la administrarea SRL „Privex Prim”, cunoștea că neprezentarea actelor duce la sancționarea întreprinderii.

Prin Actul de control nr.1-588987/229 din 20 septembrie 2012, întocmit de IFS mun. Chișinău, DAF Botanica, s-a constatat că în perioada iunie-iulie 2012 SRL „Privex Prim” nu a prezentat Declarații privind TVA, motiv din care au fost

sistate operațiunile în conturile întreprinderii și s-a propus anularea întreprinderii SRL „Privex Prim” ca plătitor de TVA.

Ca rezultat, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 208 din 20 septembrie 2012 SRL „Privex Prim” a fost anulată ca plătitor TVA, după care nu au mai fost eliberate întreprinderii facturi fiscale pentru a efectua tranzacții, iar cele rămase în stoc au fost considerate nevalabile.

În urma controlului din 20 septembrie 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a stabilit lipsa actelor contabile, precum și lipsa dărilor de seamă, fapt ce a servit temei pentru efectuarea controlului total la întreprinderea SRL „Privex Prim”, prin metode indirecte, iar prin Decizia nr.3446/p/1a din 04 decembrie 2013 au fost aplicate sancțiuni fiscale față de SRL „Privex Prim” prin stabilirea majorărilor de întârziere și amenzilor în sumă totală de 1 056 425,80 lei.

Astfel, în urma acțiunilor ilegale ale lui Viorel Puiu, care a administrat unipersonal întreprinderea în perioada anilor 2009-2012, SRL „Privex Prim” a fost sancționată cu suma de 1 056 425,80 lei, sumă care prezintă prejudiciu cauzat întreprinderii și care urmează să fie recuperată de către Viorel Puiu, care a cauzat acest prejudiciu prin administrare defectuoasă a întreprinderii.

Prin hotărârea din 04 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău acțiunea a fost admisă integral.

S-a încasat de la Viorel Puiu în beneficiul SRL „Privex Prim” suma de 1 056 425,80 lei cu titlul de prejudiciu cauzat în urma administrării defectuoase a întreprinderii și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 25 000 lei.

Prin decizia din 20 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Viorel Puiu, a casat hotărârea din 04 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SRL „Privex Prim”, casată decizia din 20 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de recurs a evidențiat faptul că, Puiu Viorel a inițiat un proces penal privind atragerea la răspundere penală a lui Igor Rusu pentru evaziune fiscală, care a finalizat cu sentința judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 01 iulie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2017 prin care Igor Rusu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) al Codului penal pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 3446/p/1a din 04 decembrie 2013, modificată prin Decizia nr. 10 din 23 ianuarie 2014, rezultă că SRL „PrivexPrim” i-au fost aplicate sancțiuni sub formă de penalități și amenzi pentru ținerea defectuoasă a contabilității, neachitarea la termen a taxei pe valoare adăugată și a impozitelor, neasigurarea integrității de evidență a contabilității, diminuarea taxei pe valoare adăugată și a impozitelor, întocmirea neautentică a

Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2012, Declarației cu privire la impozitul pe venit pe perioada fiscală 2009-2011, Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale septembrie 2009- septembrie 2012, neplata la timp a impozitului pe venit în rate pentru perioada fiscală 2012.

Totodată, la acea perioadă rezulta că, decizia IFS a fost contestată și nu era clar dacă în prezent a fost executată de SRL „Privex-Prim” și care din sumele indicate de reclamantă au fost achitate în buget, ori dreptul la acțiune apare după decontarea sumelor cu titlu de prejudiciu. Mai mult ca atât, din decizia IFS nu rezultă că toate sumele constituie prejudiciu, ori achitarea în contul statului a impozitelor pe venit și taxelor pe valoare adăugată constituie o obligație fiscală a întreprinderii și nu poate fi calificată ca prejudiciu.

Instanța de recurs a învederat că, instanțele inferioare urmau să verifice din ce motiv nu au fost achitate la timp obligațiile fiscale, inclusiv și pentru perioada fiscală 2012, când administrator a devenit Igor Rusu, cui îi pot fi imputate în vină amenzile și penalitățile impuse întreprinderii, inclusiv pentru ținerea unei contabilități defectuoase, cine în perioada anilor 2009-2012 exercita funcția de contabil al întreprinderii.

Deși instanța de apel a respins acțiunea și pe motiv că însuși Igor Rusu în calitate sa de administrator al SRL „Privex-Prim” a fost condamnat pentru evaziune fiscală, în recurs însă a fost indicat că Igor Rusu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) al Codului penal și această circumstanță urma de verificat înainte de o pune la baza unei hotărâri judecătorești.

Reieșind din aceste circumstanțe, la examinarea litigiului instanțele de judecată urmau să stabilească cine și în ce perioadă de fapt a administrat SRL „Privex Prim”, care este prejudiciul material real cauzat întreprinderii și cine se face vinovat de administrarea defectuoasă a întreprinderii, încălcării legislației fiscale și cauzării de prejudicii.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SRL ”Privex Prim”, casată hotărârea din 04 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Astfel, rejudecând cauza, instanța de apel în susținerea soluției de respingere a acțiunii a reținut că, în perioada 11 martie 2010 – 27 decembrie 2012, ambii asociați ai ”Privex-Prim”, Rusu Igor și Puiu Viorel au deținut concomitent și funcția de administrator al acestei întreprinderi. Totodată, potrivit Actului de revizie economico-financiară tematice efectuate la SRL „Privex-Prim” întocmit la 18 iunie 2012, reiese că SRL ”Privex Prim”, contrar prevederilor legislației fiscale nu a ținut evidența serviciilor prestate achitate în numerar, neînregistrând în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii încasări din prestarea serviciilor în sumă totală de 341 155,93 lei, inclusiv TVA în sumă de 56 859,32 lei, ceea ce a condus prezentarea declarațiilor lunare a TVA eronate și la

micșorarea TVA aferent bugetului cu 56 859,32 lei, mijloacele bănești în sumă totală de 340 085,01 lei, inclusiv TVA au fost înregistrate doar în registrul mașinii de casă și control a filialei de pe str. Brîncuși, 5, neavând reflectate în registrele contabile 241 "Casa", 221 "Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale", 611 "Venituri din vânzări" al SRL "Privex Prim" fapt care a condus la micșorarea veniturilor din vânzări cu 283 404,17 lei (340 085,01-56 680,83). Tot, din actul de revizie se atestă cu certitudine că la acel moment administrator al SRL "Privex Prim" era atât Viorel Puiu cât și Igor Rusu, mai mult ca atât Igor Rusu deținea și funcția de contabil-șef al SRL "Privex Prim".

Colegiul de apel a mai reținut că, încălcările fiscale pentru care, prin decizia IFS mun.Chișinău, SRL "Privex Prim" a fost obligat să achite la buget suma de 1 056 425,80 lei, au fost comise în perioada fiscală 2009-2012, adică perioada care cuprinde și perioada în care funcția de administrator al SRL "Privex Prim" era deținută și de Rusu Igor. Respectiv, responsabilitatea pentru gestionarea defectuoasă a întreprinderii revine ambilor administratori.

Prin decizia suplimentară din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost anulate măsurile de asigurare (sechestru) aplicate pe mijloacele bănești și bunurile ce-i aparțin lui Puiu Viorel în limita valorii acțiunii de 1 056 425, 80 de lei.

La 06 februarie 2019, SRL "Privex Prim" a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanței și casarea deciziei suplimentare și rejudecarea demersului de anulare a măsurilor de asigurare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea precum și a apreciat în mod arbitrar probele ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 09 aprilie 2019, Puiu Viorel a depus o referință la recursul declarat de SRL "Privex Prim", solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL "Privex Prim", neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL "Privex Prim", nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SRL ”Privex Prim”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL ”Privex Prim”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova